

Tavaszi 4. fejezet

Ariana, csütörtök 08 december 2022 - 23:04:25

4.

Az egész rettentő kínos volt. Miután beengedte Ármint, csak álltak csendben, egymással szemben. Péter ült a fiú tekintetét, de amikor végre összeszedte a bátorságát, és felnevezett, rájött, hogy Ármint ugyan úgy a padlót bámulja. Ettől még inkább rosszul érezte magát. Észébe jutott, amikor a fiú utoljára néla jött, és Q akkor nyilvánvalóan összetört valamit benne. Sőt, talán mindkettőjükben.

Szóval & kezdett bele, de a lendület nem igazán vitte el Qre, úgy kellett érteletnie a folytatást. Nem nagyon van ötletem, hogyan lehetne jól kijönni ebből a lehetetlen helyzetből.

Ármint felpillantott rá. Az arca annyi mindent tükrözött egyszerre, hogy David képtelen volt olvasni benne, rákérdezni pedig nem mert. A fiú végül állatvont, de David sejtette, hogy a lazasság csupán megjátszott. Ismerte már Ármint annyira, hogy tudja, mennyire lelki, és nem hitte, hogy ez pár hónap alatt megváltozott volna.

Mit vársz tőlem, én oldjam meg?

Ármint szavaiban éltapult, David majdnem felszisszent, mintha megvágták volna. Sosem értette, hogy képes a fiú egy-egy apróságokkal ilyen hatást elérni néla.

Nem mondtam ilyet.

Körülbelül ez volt az értelme. Ha tőlem várod a válasszokat, akkor ki kell ábrándítsalak.

David bólintott. Engedte, hogy a csend újra hosszú úra nyúljon köztük, Ármint ingerült sóhaja döböntette rá, hogy minél tovább húzza a beszélgetést, annál rosszabb lesz. A következő Q mondat hamarabb csúszott ki a száján, mintsem átgondolta volna.

Szakítsak vele?

Ármint testtartása megváltozott, David már ebből érezte, mekkorát hibázott. A fiúól messziről látszott, hogy mennyire dühbe gurult, de amikor kitört a vihar, David igyekezett kicsire összehúzni magát.

Mekkora szemét vagy, hogy ezt megkérded! Komolyan nekem kellene dönteni?!

Ne haragudj! Vágtára David, mielőtt Ármint a mondat végére ért volna. A fiú apró nevetést, majd kifújta magát, és úgy bámult rá, mintha nem hinné el, amit mondott. Hirtelen David sem értette saját magát. Sajnálom, nem így akartam tette hozzá, bár

fogalma sem volt, javít-e ez bármit. Ármin anélkül, hogy helyet kényszerítve volna, leült az asztalra, és rátelepedve az asztallapot bámulta. Dávid hirtelen mintha visszacsöppent volna egy korábbi időpontra, arra a pillanatra, amikor elküldte Q-t.

Eszembe sem jutott volna, hogy így bukkanasz fel ismét – szólalt meg a fiú, nyilvánvalóan azért, hogy ugyanarra gondolnak. Már kezdtem tölteni rajtad. A tekintete megtámasztotta Dávidét. Igen, tudom, hogy azt így értem, nem veszem komolyan. Talán így lett volna, ha & Ármin elakadt, elnyomott egy mosolyt, ami minden vidámságot nélkülöző volt. Ha mondjuk nem úgy viselkedsz, hogy komolyan vegyem.

Dávid úgy érezte, mintha mellbe vágta a vad. Nem tudott semmit felhozni méltóságára, hiszen a fiúnak igaza volt. Pontattól ijedt meg, hogy egy idő után várta a találkozásokat, hiányolta Ármint, ha pár napig nem láthatta, és amikor már majdnem arra vetemedett, hogy elkérje a szalmát, megrettent.

Sajnálom – ismételte magát, de ennél többre nem futotta.

Ármin teljesen nyilvánvalóan nem elégedett meg a válasszal, a dühösen összepréselt szája legalábbis erről árulkodott.

Legalább & Ármin megint elakadt, de ez nagyon bosszanthatta, mert amikor újult erővel nekifutott a mondatnak, ismét mérgesnek tűnt. Jól szórakoztál, hm? Az voltam? Szórakozás? Vagy legalább éreztél valamit, akár halványan, irántam?

Dávid az asztalnak dőlt. Így, hogy nem fordult teljes testével a fiú felé, kicsit könnyebben boldogult. Igaz, abban nem volt biztos, mit is feleljen erre, az Qszinteség pont olyan ingoványosnak látszott jelenlegi helyzetben, mint a hazugság. Végül úgy döntött, hátrát.

Számit ez?

Ármin elmosolyodott.

Azt hiszem, ez egy értelmű volt – motyogta magának, majd felőhajtott. Annyammal is szórakozol? Mert azt már nem hagyom szánnélkül.

Dehogyan! csattant Dávid. Most már Q is mérges volt, leginkább magára, amiért Ármin rossz következtetést vonhatott le a szavaiból. Kihúzta a széket a fiúval szemben, és úgy döntött, tényleg ideje tiszta vizet önteni a pohárba. Duplán tartozik Árminnal ennyivel. Aztán csak cserben hagyta a lendületet.

A francba suttogta. Ármin kezét figyelte, ami karnyújtásnyira feküdt tőle, az ujjait összeakasztotta, rávárt, valami értelmes magyarázatra, megoldásra, Q pedig úgy viselkedett, mint egy zavarodott kölyök. Ez a gondolat elégnek bizonyult, hogy végre összeszedje magát. Nem, nem szórakoztam – kezdett bele lassan, vontatottan,

minden szót megrágva, nehogy elronthassa megint. Ahogy most sem.

Akkor mi ért?

Ármin hangja megremegett. Dávid önkéntelen mozdulattal nyúlt ki, fogta meg a fiú kezét, Ármin azonban elrántotta. Dávidban ekkor tudatosult, mit mível.

Lassan négy hónapja tart édesanyjával. Körülbelül két héttel azután találkoztam vele, hogy és szóval miután köztünk véget ért fejezte be szót, mert nem tudta, hogyan fogalmazhatná meg másképp. Hiszen Q maga köztölte, hogy együtt sem voltak soha Árminnal. Csilla ragaszkodott hozzá, hogy ilyen rövid idő után bemutasson nektek. Azzal indokolta, hogy ha nem jönünk ki, ne pazaroljuk egymás idejét. Nem egy elveszett név, mesélte óvatosan. Ármin bólintott, de továbbra sem nézett rá, a kezét dörzsölte, ott, ahol az előbb Q hozzáért.

Szereted?

Ármin hangja halk volt, szinte alig hallható. Ha Dávid eddig nem sejtette volna, hogy a fiú még mindig szerelmes belé, most már mérget vett volna rá. Ez tovább bonyolította az egészet.

Azt hiszem, ezt egyelőre egyikünk sem veszi túl komolyan válaszolta. Ármin hosszan fújta ki a tüdejében rekedt levegőt, Dávid azonban most érezte csak a pánik előszelét. Minden ugyanabba az irányba terelte, érezte, hogy nincs más lehetőség. Szerintem így nincs is jövőre köztünk.

Ármin felkapta a fejét. A tekintetében rémület csillogott.

Szakítasz vele? kérdezte. És az én hibám lesz?

Csendes hadarta, majd megrázta a fejét. Elég sokszor átvágták már, apámmal az élen. Majd megemésztetem, jó? Nem az Q hibája.

Ármin. A fiú lehunyta a szemét, amint Dávid kiejtette a szavát a nevét. Komolyan úgy gondolsz, nem jönne rá egy idő után? Lehet, hogy te tudsz tettetni, én nem.

Hát pedig profi vagy benne! vágta rá a fiú, és felpattant az asztalról. Dávid követte a példáját. Járunk egyet, jó? Utána visszajönök, amint képes vagyok minimálisan uralkodni magamon. Dávid esetlenül figyelte, ahogy Ármin magára hagyja. Bízott benne, hogy tényleg visszajön.

*Legutóbb arról volt szó, ennyi és nem több.
Dávid szíve szerint be sem engedte volna Ármint az ajtóba, de nem a lépcsőházban akarta intézni a dolgot. Arra gondolt, talán nem fejezte*

ki magát egy értelműen legutóbb. Lehet, hogy úgy kellett volna mondani a ne vedd komolyan helyett, hogy tőbb alkalom nem lesz.

Mikor? A fiú szemöldökére kérdőn felívelt, Dávid pedig teljesen biztos volt abban, hogy tényleg elrontotta. Azt mondtad, ne vegyem komolyan. Ez szívében mérhet Q?

Dávid éppen valami frappánsan törté a fejét, de az utolsó mondat meglepetésként érte, akaratlanul felnevetett. Ármin is elmosolyodott, vidáman, a szemében azonban ott csillogott a vágy, és Dávid arra gondolt, hogy & voltak épp &

Ármin egy ébren sem az a típus volt, aki sokáig hagyta elveszni a saját világában. Mire a férfi észbe kapott, már közele simult hozzá, az ajkukat közele vészelthatta el.

Tényleg lépek le? Jobban is alakulhatna az esténk.

Dávidnak el kellett ismernie, Ármin ösztönösen jól értett a csábításhoz. Nem is bírta nemet mondani, a közele Q mozdulattal magához húzta a fiút, és nem közele önbene érdekelt, hogy elvesztette a csatát. Még belefért. Ahogy belefért a szexuál lustán egymás mellett heverés és, a kellemes beszélgetés, a közben elcsattanó csók és érzéki vagy kedveskedő simogatások. A tényleg közele Qbb ért véget, amikor Ármin azzal hozzakodott el Q, hogy valamikor nála aludna. A vészharang nem csupán megkondult, hanem folyamatosan, fülüket it Qen szölt.

Arról ne is álmodj.

Ármin felkönyökölt mellette, meglepetten fűrészte az arcát.

Miért ne?

Dávid felkelt az ágyból, a ruháiért nyúlt, és Árminnak is odadobta az övét. Közben igyekezett összeszedni a fiú által szétzilált gondolatokat, bár nem akaródzott elrontani az estét. Mégis szeretett volna tiszta vizet önteni a pohárba, mielőtt nagyon félreértenék egymást.

Nem tudom, egy értelmű-e, de nem akarok kapcsolatot. Egymásnál alvás, szerelmes üzenetek és mozi kizárva. Így már felfogtad?

Tudta, hogy bunkó, szándékosan volt az, arra viszont nem számított, hogy a fiú tényleg felöltözik, majd úgy megy el mellette, mintha soha tőbbé szóra sem méltatná. Ettől teljesen elbizonytalanodott, mert kirohanást várt, nem néma beletörődést.

Most & kezdett bele elveszteni, mire Ármin visszafordult hozzá.

Járók egyet, utána beszélgetünk. Addig dolgozd ki a feltételezésekedet, nehogy meglepődjek megint, és nem lesz gond. Dávid úgy állt a hálószoba közepén, mint akit pofon vágta. Mire Ármin közele ülve felőrá málva visszajött hozzá, még

mindig nem volt ura a saj át érzelmeinek.

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)